

doroses ovacions inacabables. En l'intermedi, els comentaris eren unànims: la festa havia assolit l'èxit que tots esperàvem.

En la segona part va interpretar-se l'obra de Josep M.ª Ruera «Tres moviments simfònics», dirigida pel seu propi autor. En ocupar aquest el seu lloc, i al final de cada un dels tres temps de la seva obra, els aplaudiments del públic esclataren imponents, interminables. Al final del poema, els músics tots participaren en l'homenatge al jove músic, el triomf del qual és gran i indiscutible i merescut perquè és aconseguit amb una vida d'estudi constant i de treball esgotador i de dolorosos sacrificis... El nostre poble així ho ha comprès i ha participat de la joia del jove músic.

Wagner cloïa aquesta segona part del programa, amb l'obertura de «Tannhäuser», que produí vertader astorament a l'auditori i provocà una eixordadora manifestació d'entusiasme. En realitat, la magnífica pàgina musical, tan popularitzada, va obtenir una interpretació gosariem dir sublim. El mestre Lamote i els seus músics notabilíssims, que han gaudit hores de triomf inesborrables, somreien de satisfacció en veure la sinceritat amb què el públic exterioritzava el seu entusiasme i la seva admiració i la joia continguda durant l'execució de la brillant pàgina wagneriana.

Iniciava la tercera part «La Santa Espina» de Morera, que la banda la brodà talment, i acabà el concert amb el poema simfònic en quatre temps, interpretats sense interrupció, «Pins de Roma», de Respighi. El públic restà bocabadat amb aquesta obra senzillament genial i amb la genial interpretació que hi donà la banda de Barcelona. Des de les primeres notes d'aquell esclat de joia infantil, expressat d'una forma tan valenta, tan bella, tan original i tan atrevida, fins al grandios i imponent final del quart temps, quan l'orquestra descriu l'avenç de les legions del César, l'obra fou escoltada amb tal delectança i produí tal entusiasme, que nosaltres el volem remarcar, perquè aquest entusiasme i aquesta delectança que presidiren la memorable festa, si són una prova dels mèrits del compositor i dels seus intèrprets, també ho és de la sensibilitat i la comprensió del nostre públic.

* * *

El concert acabà com havia començat, amb les notes virils d'Els Segadors i La Internacional, que el públic escoltà com una oració laica a honor dels que lluiten

per a salvar la llibertat i la dignitat civil del nostre poble i en memòria dels que han caigut en la lluita homèrica contra el feixisme internacional.

A dos quarts de dues de la matinada acomiadàvem el mestre Lamote i els seus músics, i els repetírem el nostre agraïment — amb els organitzadors de la festa — en

nom de la ciutat. Després, ens recollíem en la intimitat d'una llar-amiga per a assaborir el triomf de l'amic Ruera i l'èxit d'aquesta festa que el nostre poble recordarà sempre més i que en nosaltres ens ha fet sentir com mai l'orgull d'ésser fills de Granollers.

A. G. A.

LLETRES DEL FRONT

(Del nostre corresposal especial Andreu Fusté)

V

Actualment hi ha feina en aquest front. El setge d'Osca és quelcom indescriptible. La situació dels rebels dins d'aquella ciutat només poden mantenir-la uns imbècils. La caiguda d'Osca, cada moment, cada hora és possible. Els feixistes han fet un acumulament de forces de Jaca, de Saragossa i d'altres indrets que ens fan pensar si l'entrada a Osca serà el final de la lluita perquè la quasi totalitat de les seves forces han quedat anihilades.

A una de les nostres posicions — la que hi ha de cap el company Tubau — s'ha passat un individu que portava al pit l'enssenya de Falange. Ha explicat les barbaritats dels feixistes i la fam que passen. A aquest xicot li afusellaren un germà, i molt més tràgica ha estat la seva sorpresa en notificar-li, un altre company nostre que el coneixia d'Almudèvar, que també els feixistes han afusellat el seu pare.

Per aquest poble de per ací els feixistes han fet afusellaments en massa, especialment a Almudèvar i Alcalà de Gurra, pobles que no tardaran a ésser nostres.

Els companys de la denominada posició italiana han avançat quatre quilòmetres de cara a Almudèvar, i actuen de valent els companys de la quarta centúria i de la segona en els seus respectius fronts.

Nosaltres, la tercera i la primera, estem igual, dominant algunes petites posicions feixistes i privant el pas als rebels per la carretera d'Almudèvar.

En aquestes posicions estem bé, perquè a uns centenars de metres hi neix un doll

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

d'aigua on anem a rentar-nos, les estones que tenim tranquil·litat. Prop d'un petit llac, on hi canten les granotes i els ànecs d'aigua també deixen sentir la seva veu, molts companys es renten la roba i hi fan la «toilette» personal.

A la nit, quan tem guàrdia, els corbs i les òlibes, sempre sedents de sang humana, i que volten pels fronts de lluita, també deixen que els seus xiscles fatídics i fastigosos trenquin els moments de silenci en les poques nits clares com un doll de romanticisme. També la lluita i el perill tenen els seus atractius!...

Aquesta nit la Maria, la nostra miliciana, ha fet guàrdia amb nosaltres. El coratge d'aquesta xicota és admirable.

En la propera informació parlaré de les nostres milicianes, fins i tot de les de sanitat. Es força d'admirar la seva tasca.

Andreu FUSTÉ

Front d'Osca, 22 - 10 - 36.

Lletres del front

Els nostres germans que lluiten al front de guerra contra el feixisme, ens abrumen amb l'expressió de llur alegria perquè LA GRALLA els porta setmanalment les noves del poble, de llur poble; d'aquest poble que, perquè és el nostre, és el que més estimem, cosa que molts d'ells fins ara havien ignorat.

Aquests germans ens escriuen i alguns envien cartes perquè les publiquem a LA GRALLA.

Hem de fer present a tots que moltes vegades no podem complaure'ls. Nosaltres tenim el company Andreu Fusté, que s'ha imposat el deure d'escriure cada setmana. L'espai que disposem no és molt. Tot i això, sempre que podem, procurarem complaure els estimats germans que són a combatre l'enemic comú.

Però que no es molestin quan no vegin publicat tot el que ens envien. És que no els haurem pogut complaure.

PANELLETS

El postre més exquisit: Forn de Can Serra

PANELLETS

El millor assortit :: Forn de Can Serra